

75 i det andet Thing fremkom et privat Lovforslag om at ophæve den, gif det dog ikke ud paa helt at ophæve den; der var en Række Positioner, som bleve undtagne; Vin, andre Spirituosa, Tobak og Tobaksfurrogater, og Brændevinsafgiften tog man ikke med i fuldstændig rigtig Erkjendelse af, at en Ophævelse af den Forhøielse, som derved var paalagt, vilde være i fuldstændig Strid med de Principer, som den almindelige Toldlovgivning senere har gennemført. Hvad vilde det dog ogsaa være nu at erklære, at man vilde ophæve Brændevinsafgiften, naar man tænker, at den nu, med Krigstolden paa, er adskillige Hundredetusinder Kr. lavere, end den efter Forudsætningen i 1851 skulde være uden Krigsskat. Saa vil man maaste sige: Ja, saa kan man enes om at forhøje den. Men det turde være et Spørgsmaal; thi hvis der blev Spørgsmaal om Forhøielse deraf, saa vilde der nok være dem, der vilde slaa paa de folkelige Strænge og sige: Den Mand vil stemme for at bestaate den fattige Mand's Snaps med en Skat af indtil 1 Million Kr.! Og saa vilde der derigjennem kunne beredes de største Vanfæligheder med blot at faae den op til det, som den i Dieblisset er. Ligeledes vilde det være beynnderligt yderligere at formindste Tolden paa Vin og Spirituosa i samme Dieblis, som man erklærer, at det maa volde Betænkelse, at selve Traktaten formindster den. Altsaa hverken i Retning af internationale Forbindelser eller i Retning af videre Reformen vilde vi gaa frem; tværtimod vilde det være et ligefrem Tilbagestrid i begge Retninger. Men hvad skulde der da naaes derved? Ja, Tilstanden skulde blive saa utaalelig, at det skulde øve et Tryk paa begge Rigsdagens Afdelinger, saa at de nødtes til at gaa ind paa en Toldreform. Ja, det er nu af disse Beregninger, som jeg ikke tror ganske slaar til; thi jeg spørger: Hvem vilde Trykket lægges paa? Ja, det vilde først og fremmest lægges paa dette Thing, som paa Forhaand opgiver fire Millioner Kroner af Statsindtægterne, blot for at faae Lov til at komme til at forhandle om en Toldreform; men der vilde aldeles ikke være Tale om et tilsvarende Tryk paa det andet Thing; thi det vilde kun forholdsvis være Ubetydeligheder, som der vilde blive Tale om, at det skulde opgives. Altsaa man deser ikke Sol og Vind lige, naar man siger rent ud til os: For at komme til en Forhandling om en Toldreform, saa opgiv alt det, som I netop have holdt paa i den Arrække, da Spørgsmaalet har staaet paa Dagsordenen, udlever forløbs en Difference af fire Millioner Kroner, saa kunne vi bagefter forhandle, og saa skulle

vi se at være saa blide og søjelige som muligt imod Eder! Nei, det er at lægge alt Trykket paa det ene Thing, og det er det, som vi ikke kunne være med til; for den Pris kan Traktaten efter vor Opfattelse ikke kjøbes, naar den vilde føre til en Ødelæggelse af vor finansielle Tilstand. Der er, som jeg har fremhævet, ligesaa lidt nogen Nødvendighed for denne Sammenknytning som for den forrige, og ligesaa lidt kunne vi her anse det for forvarligt som Betingelse for at vedtage Traktaten, som man i og for sig erklænder for at være god og gavnlig for Landet, at opstille: Ja, men inden vi gaa ind paa den, skal Landstinget bringe dette Offer af over fire Millioner Kroner! Det maa Enhver sige sig selv er et høist uberettiget og ligefrem urimeligt Forlangende, og naar vi altsaa sige: vi ere rede til at vedtage Traktaten, saaledes som den foreligger, uden at stille nogen som helst Betingelse, uden at knytte noget som helst Forlangende dertil, og man saa fra anden Side stiller den ene værre Fordring efter den anden, forlanger Millioner paa Millioner for at gaa ind paa det, som dog ikke mere skal komme det ene end det andet Thing til Gode, men tværtimod skal komme de Samfundsinteresser til Gode, som Traktaten skulde fremme, ja saa maa vi ganske rolig overlade Ansvaret til den upartiske Dom over de paagjældende Partiers Forhold. Jeg kan derfor ikke konkludere anderledes, end at vi fuldt ud kunne slutte os til Bestemmelsen i § 1 om at meddele Samtykke til Traktaten og de Tarifforandringer, som følge deraf, medens vi derimod ikke paa nogen Maade kunne være med til den i § 2 optagne Bestemmelse, hvorefter Beslutningens Straftræden betinges af Krigsskattoldens Ophævelse.

Madsen: Jeg haaber ikke at skulle lægge Beslag paa det høje Things Opmærksomhed ret længe. Jeg vil blot tillade mig at sige lidt i Anledning af de Bemærkninger, som nys kom fra det ærede 4de Medlem fra 1ste Kred's (Maken). At dette Forslag om at knytte til den spanske Handelstraktat en Ophævelse af Krigsskattolden, hvorved dette Thing paa Forhaand skulde gaa ind paa en Medsættelse af over 4 Mill. Kr., skulde være uantageligere end det andet Forslag, kan jeg ikke forstaa. Jeg vil først bemærke, at dette „over 4 Mill.“ næppe nok er rigtigt, thi som jeg tidligere har tilladt mig at bemærke, er Medgangen i Folge den spanske Handelstraktat jo ikke en Fordring fra det andet Things Side, men derimod et Forlangende fra Regjeringens Side, og for saa at komme til over 4 Mill. beregner man vistnok Vin-